

Ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeri
Slotsholmsgade 12
DK-1216 København K

Sorø 20 Januar 2014

Att.: Fødevarerminister Dan Jørgensen,
samt medlemmerne af fødevarerudvalget

Vedr: Fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 3 til L 92 stillet den 12. december 2013 - Sagsnr.: 23643, Dok.nr.: 616049

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 11/12-13 fra Foreningen Fair Dog om Justitsministeriet, rigsadvokaten og rigspolitiets bidrag til hundeloven, jf. L 92 - bilag 5.”

Tak for svar afgivet 9 Januar 2014, vedrørende ovenstående. (vedhæftet som Bilag)

Indledningsvist må det erindres, at hundeloven i 2010 blev vedtaget med den udtrykkelige forudsætning fra Folketingets side, at der skulle ske en evaluering i 2013 på baggrund af de praktiske erfaringer, der ville blive indhøstet.

Denne forudsætning om en evalueringsperiode for hundeloven blev opstillet på baggrund af den tvivl, der knyttede sig til indførelse af en forbudsliste, der skulle håndhæves på grundlag af et meget sjældent anvendt princip om "omvendt bevisbyrde".

Foreningen Fair Dog har i perioden 2010 til nu været involveret i et overordentligt stort antal sager, der har vedrørt hundelovens forbudsliste og administrationen af den håndhævelse, der finder sted i medfør af hundeloven. Samt utallige andre hundelovssager.

Rigspolitiets og politikredsens håndhævelse baserer sig på en fremgangsmåde, hvor politikredsen kan træffe en beslutning om en formodning om ulovlig race for et bestemt individ, der herefter aflives, medmindre hundens ejer beviser, at formodningen er forkert.

Grundlaget for foreningens anmodning om aktindsigt i Rigspolitiet, Rigsadvokaten og Justitsministeriets bidrag var, at det var generelt overraskende, at der ikke i bemærkningerne til det lovforslag, der blev udsendt i høring med frist den 18. oktober 2013, var indeholdt en redegørelse for og en evaluering af de praktiske erfaringer, der siden 2010 var indhøstet i relation til lovens forbudsbestemmelse og den omvendte bevisbyrde.

En sådan redegørelse for politimyndighedernes erfaringer ville jo delvist være et spejlbillede af de mange sager, som foreningen Fair Dog har været inddraget i. Det var således påfaldende, at bemærkningerne ikke på noget sted omtaler problemstillinger med ordningen med omvendt bevisbyrde (udover i redegørelsen for gældende ret), der bl.a. i starten af 2013 havde givet anledning til en principiell og upåklaget kendelse fra Retten i Odense i lille Thor – sagen.

Man måtte dernæst kunne forvente, at lovforslagets bemærkninger indeholdt en redegørelse for, hvorfor den tidligere fødevareminister havde truffet beslutning om ikke, at foreslå ændringer i lovens forbudsliste, forbudssystem og håndhævelsesmekanismer. Altså en gengivelse af evaluerende oplysninger, der kunne begrunde denne negative beslutning. En sådan redegørelse var ikke at finde.

Det kan nu konstateres, at det evalueringsbidrag, som den tidligere fødevareminister modtog fra Justitsministeriet, Rigsadvokaten og Rigspolitiet rent faktisk indeholdte bemærkninger og udsagn om administrationen af forbudslisten, herunder anvendelse af reglerne om den omvendte bevisbyrde.

Der henvises til Rigspolitiets redegørelse side 5-7, hvori der findes en præsentation af de vanskeligheder, der har været forbundet med administrationen af forbudslisten gennem instrumentet "omvendt bevisbyrde"

Redegørelsen er på mange måder ufyldstgørende og misvisende, men dette er ikke relevant i forhold til en sag om aktindsigt. Det afgørende er, at den tidligere fødevareminister positivt har modtaget evalueringsbidrag om disse forhold, uden at redegøre for dem eller inddrage dem i lovforslaget, eller lovforslagets bemærkninger.

Der henvises også til, at Rigsadvokaten i sin redegørelse under generelle bemærkninger (side 3) positivt omtaler, at Nordsjælland og Midt og Vestsjællands politikredse har givet udtryk for, at håndhævelsen med anvendelse af den omvendte bevisbyrde regel var problematisk, fordi mulighederne for at føre beviset ganske enkelt ikke er til rådighed, for de pågældende hundeejere. Rigsadvokaten omtaler desuden, at en tanke om at indføre en strafbestemmelse for besiddelse af en hund på forbudslisten, ikke lovligt vil kunne basere sig på den tilsvarende regel om omvendt bevisbyrde.

Der forelå således for fødevareministerens (den tidligere minister) udformning af lovforslaget bemærkninger, der var efterspurgt ved lovens vedtagelse i 2010, men som ikke blev gengivet i bemærkningerne til lovforslaget og, som ikke (positivt) vedrørte nogen af de ændringsforslag, som blev forberedt til fremlæggelse.

Og allerede derfor er det i forhold til Fødevarestyrelsens argumentation for afslaget en tilståelsessag, at der burde være givet aktindsigt i disse elementer, der netop ikke var omfattet af lovforslaget.

Fødevarestyrelsen burde derfor have givet aktindsigt i hele eller dele af Justitsministeriets bidrag, til foreningen og andre interesserede, herunder muligvis folketingsmedlemmerne, der ville vide, på hvilken baggrund evalueringen og dermed negative beslutninger om ændringsforslag havde fundet sted.

Det er dybt kritisabelt, at den tidligere fødevareminister alene i bemærkningerne til lovforslaget henviser til Rigsadvokatens generelle konstatering af, at det er hans opfattelse, at "loven i relation til anklagemyndigheden generelt fungerer hensigtsmæssigt". Men det er påfaldende, at denne selektive gengivelse fra det materiale, i hvilket aktindsigt blev nægtet, nu viser sig at være misvisende i forhold til både Rigsadvokatens evalueringsbidrag og lovforslagets udformning.

Det er foreningens håb, at den nuværende Fødevareminister, samt fødevareudvalget vil inddrage alle parter, der har haft praktiske erfaringer med hundeloven og de mange sager, der har været ført siden 2010 og derved få et retvisende billede, af de mange problemer som hundeejerne, samt håndhæverne af hundeloven, har stået og står overfor.

Med Venlig Hilsen

Charlotte Andersson
Formand for Foreningen Fair Dog
kontakt@fairdog.dk
Telefon 60194312